

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега 2 пѣти въ седмицата, срѣда и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 12 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръчки и писма за „Държавенъ Вѣстникъ“

се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Просвѣщението

ГОД. III.

СОФИЯ, сѣбота 4 априлий 1881.

БРОЙ 21.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 242.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Външнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31-ий миналий мартъ, подъ № 5,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Отъ непредвиденитѣ разноси на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията да се зематъ 3050 три хиляди и петдесетъ лева, които да се прибавятъ къмъ § 1 ст. 1 отъ сѣщото Министерство за съдържание писаритѣ и разсилнитѣ.

Ст. II. Наштътъ Министръ на Външнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 31-ий мартъ 1881 година.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдь, Намѣстникъ на *Негово Височество*:

Министерскій Сѣвѣтъ.

Подписалъ: Предсѣдатель на Министерскій Сѣвѣтъ
Каравеловъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
Н. С. Стойчевъ.

УКАЗЪ

№ 243.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Външнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 28 мартъ подъ № 6

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да назначимъ Хр. Щърбакова за чиновникъ при счетното отдѣление въ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията съ прѣдвидената въ щатътъ плата отъ 1-ий априлий тая година.

Наштътъ Министръ на Външнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящийтъ указъ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 31 мартъ 1881 година.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдь, Намѣстникъ на *Негово Височество*:

Министерскій Сѣвѣтъ.

Подписалъ: Предсѣдатель на Министерскій Сѣвѣтъ
Каравеловъ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
Н. С. Стойчевъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 233.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Наштътъ привременъ Министръ на Правосъдието, Министръ на Финанситѣ отъ 31 мартъ 1881 год. подъ № 62.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да назначимъ Маноила Ангелова за сѣдебенъ приставъ при Видинскій окръженъ сѣдъ.

Ст. II. Да назначимъ секретарьтъ при Ени-кѣойскійтъ околийскій началникъ (провадийско окръжие) Панайота Бобева, за сѣдебенъ приставъ при Варненскій окръженъ сѣдъ.

Ст. III. Да назначимъ подсекретарьтъ при Шумненскій окръженъ управитель Константинъ Апостолова за сѣдебенъ приставъ при Варненскій окръженъ сѣдъ.

Ст. IV. Испълнението на настоящий указъ възлагами на Наштътъ привременъ Министръ на Правосъдието Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 31-ий мартъ 1881 година.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдь Намѣстникъ на *Негово Височество*:

Министерскій Сѣвѣтъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель на Министерскій Сѣвѣтъ и Привременъ Министръ на Правосъдието, Министръ на Финанситѣ.
Каравеловъ.

Съ указъ подъ № 234 отъ 31 мартъ 1881 г. се постановява: по ст. I. да се преведе членътъ при Кюстендилскій окръженъ сѣдъ Д. Ангеловъ за слѣдователъ при истий сѣдъ; по ст. II. да се преведе членътъ при Плѣвненскій окръженъ сѣдъ, Н. Шивачевъ на истата длъжностъ при Кюстендилскій окръженъ сѣдъ и по ст. III. да се назначи Ив. Атанасовъ, за членъ при Плѣвненскій окръженъ сѣдъ.

По Министерството на Вжтрѣш. Дѣла.

Съ указъ подъ № 204 отъ 17 мартъ 1881 год. Недѣлчо Мумджиевъ се уволнява отъ длъжността кметъ при Ески-Джумайското общинно-градско управление по собствена прозба, и на мѣсто него за кметъ се утвърждава помощникътъ му Георги Караджовъ.

Съ указъ подъ № 205 отъ сѣща дата, Георги Ангеловъ се уволнява отъ длъжността дѣйствителенъ членъ при Кюстендилскій окръженъ сѣвѣтъ по собствена прозба и на мѣсто него на сѣщата длъжностъ се утвърждава Стоянчо Сарийски.

Съ указъ подъ № 206 отъ сѣща дата Мито Цвѣтковъ се уволнява отъ длъжността помощникъ кмета при Врачанското общинно-градско управление по собствена прозба и болѣсть а почетний членъ

на сжщото управление Тодоръ Димитровъ се утвърдява за помощникъ кмета на мѣсто Митя Цвѣткова.

Съ указъ подъ № 207 отъ сжща дата Арсланъ-аа се уволнява отъ длъжността помощникъ кмета при Х. О. Пазарджикското общинско-градско управление по неграмотност и намѣсто него за помощникъ на кмета се утвърждава почетний членъ Киркоръ Артюновъ.

Съ указъ подъ № 208 отъ сжща дата уволнява се председателъ на Варненский окръженъ съвѣтъ Василий Халовичъ по собствена прозба, а на мѣсто него се утвърдява на сжщата длъжностъ секретарьтъ му Сѣбе Демирджиевъ, а за секретарь на сжщия съвѣтъ на мѣсто Димирджиева се утвърдява Жеко Георгиевъ.

Съ указъ подъ № 209 отъ сжща дата се постановява: отъ избраннитѣ по вишегласие за новий съставъ на Свищовский окръженъ съвѣтъ се утвърждаватъ слѣдующитѣ лица: за председателъ Парашкева Димитровъ, членъ-секретарь Висилъ Манчевъ, за дѣйствителни членове Тодоръ Кръстевъ и Ив. Халаджевъ.

Съ указъ подъ № 210 отъ сжща дата се постановява: отъ избраннитѣ по вишегласие за личний съставъ на Видинский окръженъ съвѣтъ се утвърждаватъ слѣдующитѣ лица: за председателъ Димитръ К. Златаревъ, членъ-секретарь Ванко Игнатовъ, а за дѣйствителни членове: Ванко Петковъ, Георги Георгиевъ и Рангелъ Костовъ.

Съ указъ подъ № 230 отъ 24 мартъ 1881 г. секретарьтъ (писарь) при Базауртското околийско управление (сѣлистренско окръжие), Зл. Д. Тишчевъ се уволнява отъ служба, по собственното му желание, а вмѣсто него се назначава Атанасъ П. Кисимовъ.

Съ указъ подъ № 231 отъ 28 мартъ 1881 г. Царибродский околийский началникъ Георги Чолаковъ, който преминува по вѣдомството на Министерството на Просвѣщението, се уволнява отъ длъжността, а вмѣсто него се назначава подсекретарьтъ при Берковското окръжно управление Димитръ Х. Илиевъ.

Съ указъ подъ № 232 отъ сжща дата, Никополский околийский началникъ Д. Желъзаровъ, се уволнява отъ длъжността, а вмѣсто него се назначава помощника на Плевненский финансовъ чиновникъ Змиаровъ.

Съ указъ подъ № 238 отъ 31 мартъ 1881 г. старший стражарь отъ пограничната стража при Кюстендилското околийско управление, Георги Яковъ се отчислява по неграмотност, а вмѣсто него се назначава уволнения въ запасъ фелдфебелъ Ив. Николовъ.

Съ указъ подъ № 239 сжща дата М. Юрдановъ се назначава за секретарь при Софийското градско околийско управление.

Отъ Министерството на Правосъдието.

ИНСТРУКЦИЯ

ЗА

порядъка на дѣйствиата на сждебнитѣ слѣдователи кога произвождатъ предварителни слѣдствия и правила за дѣлопроизводството.

1. Всѣки Сждебенъ окръгъ се раздѣля на толкова слѣдственни участъци колкото сждебни слѣдователи има при Окръжний сждъ.

2. Слѣдственнитѣ участъци, а тѣй сжщо и мѣстожителството на сждебния слѣдователъ (градътъ, селото и проч.) се опредѣлятъ въ общитѣ събрания на окръжний Сждъ съ участието на прокурора при тоя сждъ.

3. За опредѣленитѣ участъци и мѣстожителството за сждебнитѣ слѣдователи се публикува въ Държавний Вѣстникъ и се залѣпява обявление на видно мѣсто въ окръжний сждъ и въ камарата на сждебнитѣ слѣдователи, съобщава се на мѣстната полиция и се донася Министру на Правосъдието.

4. Когато окръжний сждъ по усмотрѣнието на председателътъ или по съобщението на сждебнитѣ слѣдователи или на прокурора, срѣщне неудобства, които заставатъ да се премѣстятъ установенитѣ слѣдственни участъци или мѣстожителството на сждебния слѣдователъ, то това се разгледва и утвърждава въ общото събрание на сжда съ изпълнение правилата, предписани въ § 3.

5. Камарата на сждебния слѣдователъ трѣбва да бжде въ чьртата на вѣвѣренния нему участъкъ и се избира по усмотрѣнието на слѣдователя, въ това мѣсто (градъ, село и проч.) което е назначено за неговото жителство.

6. Камарата трѣбва да има колкото е възможно повече помѣщения за да може да се предпази срѣщанието на свидѣтелитѣ и обвиняемитѣ и да се пазятъ вещѣственнитѣ доказателства.

7. Камарата на сждебния слѣдователъ, която е въ това мѣсто гдѣто е расположенъ окръжний сждъ, помѣщава се въ частенъ домъ и по усмотрѣнието на слѣдователя може да бжде помѣстена и въ сжщия домъ, гдѣто живѣе той. При послѣдното условие сждебния слѣдователъ не трѣбва да занимава подъ жилището си стаи, които той е отрѣдилъ за камарата.

8. Въ градъ, гдѣто има окръженъ сждъ, задължително е да има и камара поне за одного отъ сждебнитѣ слѣдователи. Тая камара може да бжде расположена вънъ отъ зданието на окръжний сждъ, само кога положително е невъзможно по нѣмание мѣсто за да се установи въ сжда.

9. Сждебниятъ слѣдователъ публикува за всеобщо знание въ Държавний Вѣстникъ въ кое мѣсто се намира камарата му и извѣстява за това мѣстната полиция, председателъ на окръжний сждъ и прокурора, така сжщо постѣпва сждебния слѣдователъ и при всяко промѣнение на камарата му въ пространството на назначеното нему жителство.

10. У входа на камарата на сждебния слѣдователъ трѣбва да има дъска съ надписъ „Сждебний слѣдователъ на еди-кой окръженъ сждъ и еди-кой участъкъ.“

11. Кога сждебния слѣдователъ отсъствува отъ мѣстото, гдѣто се нахожда камарата, той е задълженъ да оставя свѣдѣние, гдѣ може да са намѣри въ случай на екстренна необходимостъ по служебни дѣла и да направи распорѣждане, щото той да бжде незабавно увѣдоменъ чрѣзь полицията за всѣка случка.

12. А въ ония случаи, кога камарата се намира въ онзи градъ, гдѣто има и окръжний сждъ, сждебний слѣдователъ освѣнъ това извѣстява председателъ и прокурора на окръжний сждъ.

13. Ако, въ случай на необходимостъ при изслѣдване на нѣкое престѣпление, сждебний слѣдователъ се отлѣчи отъ участъка си, тогава освѣнъ донасянието за това до председателъ и прокурора на окръжний сждъ, той залѣпява и на външнитѣ врата на камарата си обявление за своето заминаване и означава приблизително врѣмето кога ще се завърне.

14. Въ случаитѣ, означени въ по горнитѣ параграфи, председателъ на сжда взема мѣрки, щото за да неокъснѣватъ дѣлата у отсъствующий сждебенъ слѣдователъ, туря са подъ надзора на най близкия до мѣстото други сждебенъ слѣдователъ, за което извѣстява мѣстната полиция и прокурора на окръжний сждъ.

15. Сждебний слѣдователъ, комуто сж порѣчени дѣла, на основание на предидущий параграфъ, изпълнява само тѣзи дѣйствиа, които не търпятъ отлагание.

16. Въ случай кога сждебний слѣдователъ е тѣшко боленъ, а сжщо и кога стане отводъ противъ него, председателътъ на сжда въ първий случай порѣчва завѣжданieto на всичкитѣ дѣла на най близкия слѣдователъ, а въ вторий порѣчва пакъ на този слѣдователъ изпълнението на слѣдственнитѣ дѣйствиа по дѣлото, по което станалъ отвода.

17. За всѣки сждебенъ слѣдователъ е присвоенъ особенъ печатъ съ надписъ „Сждебенъ Слѣдователъ при еди-кой окръженъ сждъ и еди-кой участъкъ.“ Тоя печатъ трѣбва да се пази у сждебния слѣдователъ и се порѣчва за направа само по свидѣтелство, издадено отъ председателъ на сжда.

Дѣлението на участъци се установява за бързотията, която е необходима въ предварителното слѣдствие, и за удобството да заявяватъ на сждебний слѣдователъ всичкитѣ поводи къмъ предварителното дирение. Ако би да се неустановявахъ слѣдственни участъци съ опредѣлени дѣйствующи въ тѣхъ сждебни слѣдователи, при настоящето условие, кога при всякой окръженъ сждъ трѣбва да има повече отъ единъ слѣдователъ, то всички, които иматъ нужда отъ сждебнитѣ слѣдователи, полицията, потърпѣлото лице и т. н. трѣбваше да правятъ своитѣ заявления или прѣдъ прокурора или по свой собственъ изборъ, прѣдъ този или онзи сждебенъ слѣдователъ, нѣщо, което щѣше да причинява различни неудобства и недоразумѣния и щѣше да затруднява бързината, това първо и най-необходимо условие на предварителното дирение.

Необходимостта за установението правилата, които сж изложени въ параграфитѣ 9—17 се потвърждава отъ тѣхното съдържание.

18. Всякой сѣдебенъ слѣдователъ произвожда предварително слѣдствие само по тѣзи престѣпления, които сж извършени въ неговий участъкъ.

19. Исклучаватъ се само тѣзи два случая: 1) кога престѣплението се е открило въ неговий участъкъ и 2) кога въ подвѣдомственний на слѣдователя участъкъ е задържанъ или се е открилъ обвиняемий.

20. Въ тѣзи два случая сѣдебний слѣдователъ, слѣдъ като свърши всичкитѣ безотлагателни дѣйствия, препроважда всичкото производство и задържанийтъ обвиняемъ на този слѣдователъ, въ участъка на когото е извършено престѣплението.

21. Въ случай на невъзможность да се открие мѣстото, гдѣто се е извършило престѣплението, предварителното слѣдствие се произвожда така, като да е било то извършено въ участъка, подвѣдомственъ на сѣдебнийтъ слѣдователъ.

22. Въ случай на нужда да се направятъ нѣкакви слѣдственни дѣйствия вънъ отъ участъка, изпълнението на тѣзи дѣйствия може да се възложи на този слѣдователъ, въ участъка на когото трѣбва да се произвождатъ.

23. Сѣдебнийтъ слѣдователъ въ случай на нужда за да се открие истината, може да произвожда слѣдственнитѣ дѣйствия както вънъ отъ участъка си, тѣй и вънъ отъ свойтъ окръгъ.

24. Сѣдебний слѣдователъ за всяко почнато отъ него слѣдствие извѣстява на прокурора, освѣнъ за слѣдствието, почнато по жалба на частний обвинителъ т. е. по такива дѣла, които може да се свършатъ съ примирение.

Забѣлѣжка 1. Като се има прѣдъ видъ, че Министерството на Правосѣдието е влѣзло въ сношение съ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за задължението на полицията при съобщенията си на сѣдебнитѣ слѣдователи за всичкитѣ произшествия, които заключаватъ признаци за престѣплението, заедно съ това немедленно да съобщава и на прокурора на окръжний сѣдъ, то като се издадѣтъ правилата за полицията, сѣдебнитѣ слѣдователи се освобождаватъ отъ задължението да извѣстяватъ на прокурора за почнатитѣ отъ него предварителни слѣдствия, по съобщението на полицията.

Забѣлѣжка 2. Извѣстяванието прокурорский надзоръ за почванието на слѣдствието има за цѣль да достави на прокурора възложената на него законна обязанность за наблюдението на предварителнитѣ слѣдствия (ст. ст. 1, 10, 2 п. 13 отъ Допълнението къмъ Врем. Сѣд. правила.)

25. Сѣдебний слѣдователъ е задълженъ да извѣсти прокурорский надзоръ за всичкитѣ случаи, кога той не намѣри основание „да възбуди углавно преслѣдванье“ съ исклучение само по жалба на потърпѣлитѣ лица.

26. Сѣдебний слѣдователъ като пристѣпи да произвожда предварително слѣдствие, зима всичкитѣ мѣрки, които сж нужни при производството на слѣдствието, безъ да иска за това разрѣшение отъ прокурора.

27. Сѣдебний слѣдователъ по всичкитѣ предмѣти, които се отнасятъ до изслѣдваньето на престѣплението и събираньето доказателства, дълженъ е да изпълнява законнитѣ искания на прокурора.

28. Сѣдебний слѣдователъ нѣма право да отказва на прокурора, кога този послѣдний иска да се допълни предварителното слѣдствие, по даденитѣ отъ него указания, макаръ и сѣдебний слѣдователъ да е призналъ слѣдствието за вѣрно.

Параграфитѣ 24—28 опредѣлятъ взаимнитѣ отношения между Сѣдебний слѣдователъ и прокурора. Установлението на правилнитѣ основания за опредѣлението на тѣзи отношения между сѣдебний слѣдователъ и прокурора е въпросъ отъ първостепенна важность, толкова повече, че въ настояще време тѣзи отношения сж се установили съвършено неправилно. Ето защо е необходимо да влѣземъ въ подробно изложение на основанията, изложени въ параграфитѣ 24—28.

Углавното преслѣдванье срѣщу лица, които сж извършили престѣпление може да се разглѣдва отъ точка зрѣния на три главни момента: възбужданието на углавното преслѣдванье, предаванието виновнийтъ на сѣдъ и самото сѣдение надъ виновний и неговитѣ послѣдствия.

Възбужданието на углавното преслѣдванье и свързаното съ него предварително слѣдствие е първий и найважний моментъ на углавното преслѣдванье. За да се съгласимъ съ тѣзи положения достаточно е да укажемъ 582 чл. отъ вѣм. сѣд. прав. и 16 чл. отъ Доп. къмъ тези правила, на основание на които членове веднажъ почнатото предварително слѣдствие не може да се прекрати другояче освѣнъ съ сѣдъ.

Естественно, че законътъ предоставява углавното преслѣдванье и предварителното слѣдствие въ рѣдѣтъ на особенни сѣдебни органи, а тези органи сж прокурорътъ и сѣдебний слѣдователъ.

Тѣзи двѣ лица, съгласно съ закона, иматъ право и задължени сж да възбуждатъ углавно преслѣдванье (чл. 1, 10, 11 отъ Допълн. къмъ вѣм. сѣд. правила и чл. 9 отъ закона за Устройството) по всичкитѣ тѣзи престѣпления, които имъ сж подсѣдни и по които сж въ право да възбуждатъ углавно преслѣдванье.

Тѣзи двѣ лица, сѣдебний слѣдователъ и прокурорътъ, като възбудители на углавното преслѣдванье, въ кръга на своята компетентность, получаватъ всичкитѣ сведѣния и възбуждатъ углавно преслѣдванье или ги оставятъ безъ послѣствие; при това, съгласно съ закона, сѣдебний слѣдователъ се явява лице, което не само възбужда углавно преслѣдванье, нъ и произвожда предварително слѣдствие. А прокурорътъ, освѣнъ възбужданието углавно преслѣдванье, безъ да произвожда нѣкакви слѣдственни дѣйствия, предлага само на слѣдователя да произведе предварително слѣдствие и е длъженъ да нагледва за неговото изпълнение.

Изъ това раздѣление дѣятелността на прокурора и сѣдебний слѣдователъ при възбужданието углавно преслѣдванье и предварително слѣдствие и най вече отъ установлението закона за предложението и наблюдението отъ страна на прокурора очевидно слѣдва, че законътъ 1) съвършено отдѣля сѣдебната власть отъ обвинителната, която предоставява откриванието на престѣплението, възбужданието на преслѣдванието, разискванието на престѣплението и преслѣдванието на виновнитѣ на други органи, като счита вмѣшательството въ почванието на углавнитѣ дѣла отъ страна на сѣда несъвмѣстно съ назначението му; 2) като отдѣля властта, която възбужда углавното преслѣдванье, която разисква престѣплението, отъ сѣдебната, законътъ назначава сѣдебний слѣдователъ специално за изслѣдванье на престѣплението и за провѣряване доказателствата за и противъ обвинения, дѣйствия необходими за държавата и нейний представителъ прокурора, който има специална обязанность да извършава преслѣдванието срѣщу виновнитѣ предъ сѣда; и 3) като възлага на сѣдебний слѣдователъ исклучителна обязанность да изслѣдва престѣпленията и да провѣрява нужнитѣ за прокурора и сѣда доказателства, законътъ поставя това подъ нагледванието на прокурора.

Послѣдното и служи като основание за да се опредѣлятъ взаимнитѣ отношения между слѣдователя и прокурора по въпросътъ за възбужданието углавно преслѣдванье и производяние предварителни слѣдствия:

Прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници не произвождатъ сами предварителнитѣ слѣдствия, нъ правятъ за това обязательни предложения на сѣдебнитѣ слѣдователи и наблюдаватъ да се произвождатъ слѣдствията. Освѣнъ това, на основание на закона, прокурорский надзоръ има право да иска отъ сѣдебний слѣдователъ до слѣдванье (чл. 1, 10, 13, п. 2 отъ допъл. къмъ Вр. Сѣд. Правила и чл. 6 отъ Сѣдоустройството.) Прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници се явяватъ предъ сѣда като представители на Господарството и дѣйствуватъ така, щото ни едно углавно престѣпление, което подлежи да се преслѣдва безъ жалба отъ частно лице и което не може да се свърши съ примирение да не остане прикрито и ненаказано (чл. 1, 13, 15 19 и 27 Допъл. къмъ Вр. Сѣд. Прав.). Слѣдователно ясно е, че прокурорский надзоръ въ възбужданието на углавно преслѣдванье и въ производството на предварителното следствие се ползува отъ такива права които го поставятъ въ отношение къмъ сѣдебний слѣдователъ, власть, така да се каже, контролирующа и ръководяща.

Истинна, властта на прокурора се ограничава съ това, че сѣдебний слѣдователъ, както и всяко длъжностно лице, не е длъженъ да изпълнява незаконнитѣ искания; нъ това ограничава прокурора само въ явно незаконнитѣ мѣрки, както напримѣръ исканията да се произвежда предварително слѣдствие не по установенний по законътъ порядкъ. Безъ съмнѣние прокурорский надзоръ нѣма право да иска, щото сѣдебний слѣдователъ да открие истинната по незаконенъ пѣтъ или съ употрѣбление на незаконни средства. Нъ това е само формалната страна на дѣлото, а въ сжщность сѣдебний слѣдователъ би нарушилъ отношенията си къмъ прокурорский надзоръ, ако, на примѣръ, се откажаше да произведе слѣдствие по предложението на прокурора, безъ да глѣда на законното основание и достатъчнитѣ поводи, или ако влѣзеше въ противорѣчие и разномислие съ прокурора по въпроса за дѣйствията, които прокурора изисква за да се открие престѣплението. Изъ това слѣдва, че законътъ дава повече тяжестъ на мнѣнието на прокурора въ тѣзи искания, които трѣбва да се считатъ законни. Може да възразятъ, че въ нашитѣ закони, които опредѣлятъ правата и обязанноститѣ на слѣдователя и на прокурора нищо прѣко не е казано за това, нъ всичко горѣизложено се доказва отъ слѣдующитѣ съображения: обвинителната власть, ввѣренна на прокуроритѣ (чл. 19 отъ допъл. Вр. Сѣд. Правила) трѣбва да има надлѣжащи значения, а за това необходимо е, щото и нейнитѣ искания да се ползватъ съ нуждното уважение. Ако предоставимъ право на слѣдователя по свое усмотрѣние да оставя исканията на прокурора безъ изпълнение, ако ли даже и да бѣ задълженъ слѣдователя да извѣстява на сѣда за неиспълнението исканията на прокурора, то въ сжщность възложеный отъ закона на прокуроритѣ надзоръ за производянието на предварителното слѣдствие, щѣше да се обърне въ надзора отъ страна на слѣдователитѣ върху дѣйствията на прокуроритѣ и между тѣзи лица възникнали би противорѣчия, които освѣнъ че щѣха да направятъ по-сложно производството на предварителното слѣдствие и щѣха да затруднятъ слѣдователя, прокурора и сѣда, нъ главно, че неизбѣжно щѣха да

имать за послѣдствия несвоевременность на слѣдственнитѣ дѣйствия и изгубване слѣдитѣ на пристѣпленieto. Напротивъ, при установленитѣ между слѣдователя и прокурора отношения въ тази смисълъ, въ каквато е изложена по горѣ, обвинителната власть на прокуроритѣ ще получи необходимитѣ способности за дѣйствуванieto си, слѣдователтъ и прокурорътъ не ще бждатъ поставени въ взаимни противорѣчия и въ враждебни единъ къмъ други отношения, сждѣтъ ще се освободи отъ преждевременното намѣсване въ дѣлото и, най послѣ, самитѣ затруднения, които срѣща слѣдователтъ, ще се разрѣшаватъ много по-скоро отъ прокурора, нежели отъ колегиалний съставъ на сждѣтъ.

Трѣбва да забѣлѣжимъ, че установяванитѣ отношения между слѣдователя и прокурора предполагатъ нормалната отъ страна на послѣдний дѣятелность, ржководима единственно отъ видоветѣ на общественний интересъ, който по самото си сжщество не може да бжде едностраненъ. Нъ ако прокурорътъ, вопрѣки това сжществено условие на своята дѣятелность, намислеше да стѣсни сждебний слѣдователъ въ изслѣдванъето на обстоятелствата, които оправдаватъ обвиняемий, и въобще ако, подъ предлогъ за по скоро свършване на дѣлото, би почналъ да иска, щото сждебний слѣдователъ да прекрати нѣкое распитване или изслѣдване, почнато съ цѣлъ за откриване истинната, то отъ само себе се разбира, че сждебний слѣдователъ не би могаль да признае за законни такива искания, които противорѣчатъ на самата задача на предварителното слѣдствие.

Несъмнено, прокурорътъ е длъженъ да събира фактически данни за доказателство на обвинението, нъ за да поведатъ тѣзи данни къмъ откриванieto, а не къмъ затымнѣванieto на истинната, то изслѣдванieto му нетрѣбва да бждатъ едностранни. Като установяваме задължителността на исканията отъ прокурорскій надзоръ за изслѣдванieto на какво и да е обстоятелство, очевидно се предполага заедно съ това, че сждебний слѣдователъ ще приведе това обстоятелство въ извѣстность отъ разнитѣ му страни т. е. както отъ какво се то потвърдява, тѣй и отъ какво се то опровергава, защото само подъ тѣзи условия е възможно да допустимъ обязательността на прокурорското искание, като не нарушающе строгата справедливостъ и неприпятствующе на откриванieto на истината. Отъ това се разбира, че прокурорскій надзоръ би излѣзълъ изъ предѣлитѣ на предоставяемата му власть, ако си дозволише да стѣсни сждебний слѣдователъ въ дѣйствиата му, които клонятъ да уравниятъ срѣдствата на обвинението и защитата, и че слѣдователтъ ималь би пълно право да не изпълнява подобни противозаконни искания, а само е длъженъ да извѣсти за това на сжда.

Като установяваме за сждебний слѣдователъ обязательността да изпълнява законнитѣ искания на прокурора и правото на прокурора да наблюдава за вървежътъ на предварителното слѣдствие, погрѣшно щѣше да бжде да утвърдяваме, че сждебний слѣдователъ въ дѣйствиата си по предварителното слѣдствие, показаль се би лице зависимо и подчинено на прокурора.

Напротивъ у сждебний слѣдователъ (чл. 11 отъ Допъл. къмъ Врѣм. Сжд. Правила), въ общий порядкъ на сждопроизводството, постѣпватъ на право всичкитѣ поводи за възбужданъето на углавното преслѣдванъе и законътъ го назначава специално да изслѣдва престѣпленията, заради това той не може по този начинъ да се ползова отъ възможно пълна самостоятелность. Ето защо необходимо е да признаемъ за сждебний слѣдователъ право за самостоятелно безъ да се иска разрѣшение у прокурора, възбуждане на углавното преслѣдване, почване на предварителни слѣдствия и право за самостоятелно свършване на всичкитѣ слѣдственни дѣйствия.

Всичко това, при първъ поглѣдъ, ще се види като да противорѣчи на влиянието на надзора за предварителното слѣдствие отъ страна на прокурора. Ето защо е необходимо да укажемъ на това начало, спорѣдъ което всякой слѣдователъ и прокуроръ трѣбва да се ржководятъ за да избѣгватъ празнитѣ и вреднитѣ за дѣлата стѣлжковения и противорѣчия.

Сждебний слѣдователъ е лице отъ сждебното вѣдомство (чл. 27 отъ закона за сждоустр.) и той дѣйствува самостоятелно въ чисто слѣдственни въпроси (чл. 576, 577, 578, 582 и пр. отъ Врѣм. Сжд. Прав.) и то само въ врѣмето кога се произвожда слѣдствието. А прокурорътъ е органъ на обвинителната власть, която се не неисчерпва съ предложенията и паблюденията въобще за производството на слѣдствието. Тая власть се осжществява въ всичкитѣ моменти на углавний процесъ: и въ периода, кога се предава обвиняемия на сжда (чл. 13, 14 отъ Допъл. къмъ Вр. Сжд. Прав.) и въ време на сждението (чл. 19 отъ сжщото Допъл.) и най послѣ, въ заключителний моментъ на процесътъ — въ изпълнението на углавнитѣ присѣди (чл. 1 отъ сжщото допъл.). Въ всичкитѣ тѣзи случаи естествено прокурорътъ може да се обрѣща съ предложенията си само къмъ тѣзи мѣста и лица, които въ качество на власть участвуватъ въ съотвѣтствующитѣ моменти на процесса, слѣдователно и съприкосновенето на прокурорскій надзоръ съ сждебнитѣ слѣдователи е възможно само при производството на предварителнитѣ слѣдствия, понеже сждебнитѣ слѣдователи не сж компетентни да вършатъ други процесуални дѣйствия освѣнъ дѣйствиата слѣдственни. Тѣзи дѣйствия, като се отнасятъ до изслѣдванieto на престѣпленията, до събиранието доказателства и до установленieto мѣрки на пресѣчението способитѣ да се отклони обвиняемий отъ дирението и по този начинъ за лицата отъ прокурорскій надзоръ могатъ да съставляватъ предметъ за искания къмъ сждебнитѣ слѣдователи. Слѣдъ свършванieto заключителния актъ на предварителното слѣдствие, съ изпълнението на 662 и 663 ст. отъ Вр. Сжд. Пр. ролята на сждебний слѣдователъ въ углавний процесъ се свършва. Разбира

се, че послѣ това, нито лицата отъ прокурорскій надзоръ сж въ правото си да предявяватъ на сждебний слѣдователъ нѣкакви искания по дѣлото, нито сждебний слѣдователъ е въ правото си да изпълнява тѣзи искания. Съ предявлението на такива искания, ако тѣзи искания се направятъ въ периода на предаванieto подъ сждѣ, лицата отъ прокурорскій надзоръ признаватъ производството на предварителното слѣдствие за непълно; нъ въ този случай, съгласно съ ст. 13 п. 2 и ст. 14 отъ допъл. къмъ Вр. Сжд. Правила, самото дѣло трѣбва да се възвърне за допълнение.

Отъ тука слѣдва, че възможното искание на лицата отъ прокурорскій надзоръ, управено къмъ сждебнитѣ слѣдователи, а) трѣбва да са отнася исключително до земанието и производството на нѣкакви слѣдственни мѣрки или дѣйствия, или по отношение на мѣрките на пресѣчението и б) то може да бжде предявено на слѣдователя само кога той произвожда предварителното слѣдствие. Очевидно е, че да са предлагатъ нѣкой дѣйствия на сждебнитѣ слѣдователи до възбужданieto на углавното преслѣдване и до производството на предварителното слѣдствие щѣше да бжде абсурдъ. Съ тѣзи положения се установява предѣлъ на властта на лицата отъ прокурорскій надзоръ въ тѣхнитѣ отношения къмъ сждебнитѣ слѣдователи въ углавний процесъ, както по врѣмето на нейното осжществление, тѣй и по предмѣта на исканieto.

Като се престѣпва послѣ това къмъ разрѣшението на въпроса: всичкитѣ ли искания на прокурора въ отношение на производството отъ сждебнитѣ слѣдователи до предварителното дирение сж задължителни за послѣдний, то този въпросъ може да се разрѣши по лесно съ разрѣшението на тѣзи два въпроса:

Има ли право прокурорътъ да направи предложение на слѣдователтъ за непроизвожданието на слѣдствие и задължително ли е такова предложение за сждебний слѣдователъ?

Има ли право прокурора да иска отъ слѣдователя прекратяване на почнатото отъ послѣдний предварително слѣдствие?

Послѣдний въпросъ се разрѣшава безпорно отъ 582 чл. на Вр. Сжд. Правила, на основание на който почнатото слѣдствие може да се прекрати само чрѣзъ сжда, слѣдователно на прокурора не може да се признае право да иска прекратяванieto на почнатото слѣдствие. Съ това положение разрѣшава се и първий отъ поставенитѣ въпроси, а съ това заедно и общий въпросъ за обязательността на исканията на прокурора.

Членъ 11 отъ Допъл. къмъ Врѣм. Сжд. Прав. дава право на сждебний слѣдователъ да приема безъ разрѣшението на прокурора т. е. и безъ да бжде той извѣстенъ, всичкитѣ поводи къмъ възбуждане углавно преслѣдване и слѣдователно да почне по лично усмотрѣние предварително слѣдствие. А почнатото слѣдствие може да са прекрати само чрѣзъ сжда, което значи прокурорътъ нѣма право да иска отъ сждебний слѣдователъ да не-произвожда предварително слѣдствие. Ако при това се прибави, че законътъ вижда, въ прокурора най вече органъ на публичното обвинение и го облича съ всичкитѣ атрибути, които спомагатъ за правилността и успѣхътъ въ октриване на престѣпленieto, за което при сждението прокурорътъ има длъжность да спомага къмъ отриванieto на всичкитѣ обвиняющи обстоятелства и за което съ отказванieto на прокурора при сждението да обвинява не се прѣкрятъва процесътъ и не се установява непремѣнното оправдане на обвиняемий, то става явно, че и въ предварителното слѣдствие прокурорътъ има значение самъ, кога той дѣйствува въ интереса на обвинението и само въ това отношение неговитѣ предложения трѣбва да бждатъ обязательни за сждебний слѣдователъ. Нъ прокурорътъ нѣма право да предложи на слѣдователъ да не предприема тѣзи дѣйствия, които слѣдователтъ счита необходимими за откриванieto на истината и изобличаванieto на виновнитѣ. На това основание на прокурора, на примѣръ, е дадено отъ закона (членъ 14 отъ Допъл. къмъ Вр. Сжд. Прав.) право да обрне дѣлото за дослѣдване, нъ нему не може да му се припознае право за да предлага на слѣдователъ, да прекъсне слѣдствието или да изостави поводитѣ безъ послѣдствие, кога сждебний слѣдователъ счита за необходимо да продължи или да почне предварителното слѣдствие.

По такъвъ начинъ основанията, по които сждебний слѣдователъ и прокурорътъ трѣбва да се ржководятъ въ взаимнитѣ си отношения при произвожданието на слѣдствия, трѣбва да бждатъ изразени по слѣдующий начинъ: Само онѣзи прѣдложения на прокурора сж обязательни за сждебния слѣдователъ, които 1) съдържаватъ положителни искания (да се направи това, да се предприематъ еди какви си дѣйствия и пр.) въ отличие отъ отрицателнитѣ да се не-прави това, да се не-приематъ еди-какви си дѣйствия и пр.) 2) въ които прокурора дѣйствува въ интереситѣ на публичното преслѣдване на престѣпленията.

Отъ изложеното, относително въпросътъ върху обязательността на прокурорскитѣ искания и предложения до сждебний слѣдователъ произлиза:

а) За сждебний слѣдователъ сж обязательни само онѣзи искания на прокурора, които сж предявени по поводъ на производящитѣ се у сждебнитѣ слѣдователи предварителни слѣдствия; б) Въ тѣзи прѣдѣли за сждебний слѣдователъ сж обязательни само таквизи искания на прокурора, които сж управени къмъ изслѣдванieto на престѣпленieto, събиранието доказателства и къмъ взиманието мѣрки, за да се неотстрани обвиняемийтъ отъ дирението;

в) Въ сжществото на тѣзи искания за сждебний слѣдователъ сж обязательни само положителнитѣ искания на прокурора и при това тамъ, гдѣто прокурора са язвава като публиченъ, държавенъ обвинителъ и дѣйствува въ интересътъ за откритието извършеното престѣпление и виновникътъ му.

г) Освѣнъ изложеното, никакви други искания на прокурора не ся обязательни за сѣдебния слѣдователь.

Въ интересъ на подобро разяснение този прѣмногъ важенъ въпросъ, който отстранява възможността на стѣлковението между сѣдебний слѣдователь и прокурора, азъ считамъ за нужно да укажѣ на три случая, отъ находящитѣ се въ вѣренното ми Министерство дѣла, въ които исканието на прокурора, отправено до сѣдебний слѣдователь, не може да се признае за законно и не е подлѣжало на изпълнение отъ страна на сѣдебний слѣдователь: Единъ помощникъ прокурора при окръженъ сѣдъ е билъ предложилъ на сѣдебния слѣдователь да отмѣни вземаната противъ обвиняемий мѣрка за да се неотклони отъ Сѣдъ, париченъ залогъ, и да се възвърне на лицето, което го е представило, защото спорѣдъ опредѣлението на окръжний сѣдъ, направено съгласно съ заключението на прокурора, углавното преслѣдване се е прекратило по нѣмание улики (залогътъ е билъ вече внесенъ отъ сѣдебния слѣдователь въ окръжний сѣдъ). Съгласно съ вишеизложенното, това искание е незаконно и не подлѣжи на изпълнение отъ страна на сѣдебний слѣдователь, понеже предварителното противъ подсѣдимий слѣдствие у него е било свършено. Единъ помощникъ прокурора предложилъ на слѣдователътъ да възверне предварителното слѣдствие за прекращение и слѣдователътъ се подчинилъ: и исканието на прокурора и изпълнението на слѣдователътъ е незаконно, за това, защото въ исканието на прокурора се е заключавало искание да непроизвожда слѣдствие т. е. отрицателно искание. Едно лице отъ прокурорский надзоръ поискало отъ сѣдеб. слѣдователь да предаде едно дѣлото на мировий сѣдия по неподсѣдностъ. Това искание тоже принадлежи къмъ числото на незаконнитѣ, защото не може да се причисли къмъ онѣзи искания на прокурора, които той може да предявлява на сѣдебний слѣдователь въ врѣме кога се произвождатъ предварителни слѣдствия, тъй като това искание е също отрицателно, т. е. да непроизведе слѣдствие по дѣлото, и прокурорътъ е билъ длѣженъ да се ограничи въ внасяние у Окрѣжний Сѣдъ дѣлото заедно съ заключението си върху неподсѣдимостъта слѣдъ свършванието на предварителното слѣдствие. (Слѣдва.)

ритории. Гръция препорѣчва на справедливостъта на силитѣ останалитѣ подъ турский режимъ гръци.

Парижъ, 2 април. Отъ Тунисъ извѣстятъ че Беятъ настоява да отрича да сѣдѣйствува за усмиренито на кумиритѣ. Нъ той заявява че тунискитѣ войски не ще се биятъ съ френскитѣ. Споредъ извѣстията отъ Виена нужда е да се назначи една международна комисиия, подъ високото рѣководство на силитѣ, да опредѣли скоро новата турко-гръцка граница и да даде въ владение на Гръция остѣпенитѣ земи.

Вѣлградъ, 2 април. Скупщината назначи петочленна комисиия, която натовари да ислѣдва здраво расходитѣ отъ 1876 г. до назначението на сегашното правителство.

Хио, 2 апр. Землетресенията се продължаватъ; дълбочината на пролива между Чешме и Хио която бѣше 45 стѣнжана (ан. г. фута). днесъ нѣма повече отъ 15 стѣнжана.

Цариградъ, 2 апр. Увѣряватъ че Портата испроводила до своитѣ въ странство представители една циркулярна нота, въ която тя искава надѣжда че Франция въ туниската работа ще се ограничи въ да земе мѣрки за уздравение на алжирската граница. Тази нота щяла да се испроводи, същевременно и на туниский Бей, съ прибавления да бѣде благоразуменъ и въздърженъ.

Римъ, 2 апр. Понеже г. Каироли отрича да влезе въ състава на новий кабинетъ, г. Депретисъ счелъ че е изпълнена мисията му и отишелъ при Краля да му съобщи мѣнотийтѣ, които сряща при съставяньто министерство отъ всички главатарии на лѣвицата. Кралятъ нищо не е рѣшилъ още.

Агенцията „Стефани“ извѣстятъ че тъй като приеманито на Гръция е превързано о гаранцията на силитѣ — тия послѣднитѣ сега има да дѣйствуватъ въ Цариградъ. Приеманъето на Портата се чини вѣрно. Послѣ това подъ наглѣдванъето на силитѣ ще стане предаванъето на Гръция новитѣ территории споредъ както се съдържатъ въ предложението на силитѣ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Букурещъ, 31 мартъ. Вчера кралятъ даде обѣдъ въ честь на Генералъ Ернротъ Българский воененъ министръ. Генералътъ е награденъ съ гълѣмий кордонъ — Ромѣнска звезда. Той ще трѣгне утрѣ за София.

Римъ, 31 мартъ. Водителитѣ на фракциитѣ отъ левата страна се наговарятъ още за съставяньто кабинета.

Смирна, 31 мартъ. Вчера едно ново землетресение довърши съсипванъето на Хио като нарани още нѣколко души.

Цариградъ, 31. Князь Имеретински пратеникътъ на Руский Императоръ е на обѣдъ при Султанътъ. Утрѣ той ще замине за Атина.

Вѣлградъ, 31. Скупщината ще се распусне идущата недѣля. Послѣ това Министра на Външнитѣ Дѣла съ двумѣсеченъ отпускъ ще замине за Италия.

Виена, 31. Съ вчерашна дата изъ Атина телеграфиратъ: Гръция ще отговори утрѣ на колективната нота на силитѣ, че приема предложението на посланницитѣ. Както Царътъ (гръцки) тъй и правителството направиха всичко що имъ бѣ възможно за да се постигнатъ други условия, но най-сетнѣ бѣха принудени да отстъпятъ предъ твърдата воля на силитѣ. Увѣряватъ, че Германский и Руский императори телеграфирали на царъ Георгия за да го убѣдятъ да приеме предложението на силитѣ.

Римъ, 31. Преговоритѣ на Г. Депретисе слѣдватъ за да достигнатъ до едно съглашение съ всички фракции отъ левата страна но все пакъ има още мѣнотии.

Смирна, 1 апр. Споредъ послѣднитѣ пресмѣтания по островъ Хио има 8000 мъртви и 10,000 ранени. Силното потръсване на земята отъ понедѣлникъ сниси до единъ метръ повърхността на сушата. Населението се исселаява.

Вѣлградъ, 1 апр. Скупщината прие съ възклицания сключената съ Бонту конвенция за единъ заемъ предназначенъ за погашение на дълговетѣ на държавата.

Берлинъ, 1 апр. „Post“ извѣстятъ, че Принцъ Вилхелмъ и Принцессата жена му ще отидатъ въ Виена за да присѣтствуватъ на свадбата на великия Дукъ-Родолфа.

Лондонъ, 1 апр. Английский посланникъ при Портата г. Гошенъ ще си отиде въ Лондонъ а на мѣстото му въ Цариградъ ще дойде сегашний анг. посланникъ въ Петербургъ Лордъ Дюферинъ, а пакъ посланника въ Римъ ще отиде на мѣстото на послѣдний въ Петербургъ. Говори се че Сиръ Лаайардъ ще отиде посланникъ въ Римъ.

Лордъ Биконсфилдъ е твърдѣ ослабналъ и това задава безпокойствие.

Атина, 1 апр. Гръция прие предложенията на силитѣ съ условия че силитѣ ще и гарантиратъ завладяванъето на остѣпенитѣ тер-

БАЛАНСЪ

НА БЪЛГАРСКАТА НАРОДНА БАНКА

за мѣсець януарий 1881 година.

АКТИВЪ	Франка		ПАССИВЪ	Франка	
	С.	С.		С.	С.
Касса	3,513,227	70	Основний капиталъ	1,853,195	94
Шкантирани по-лици	83,372	70	Запасний	202,301	80
Заеми подъ залогъ	120,798	—	Правителственни фондове	1,860,423	19
Заемъ на Земледѣл. каси	589,675	91	Тратти ринесси	271,521	22
Длѣжници банки	251,160	96	Влогове	25,874	72
„ преходящи	84,573	94	Проценти отъ операцитѣ	7,253	68
Разноски на банката	3,228	65	Кредитори по текущи смѣтки	425,864	91
Разноски по операцитѣ	397	60	Въ влагащето се намиратъ запазени въ пари и бонове	596,260	25
	4,646,435	46		4,646,435	46

S. E. & C.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ по углавното отдѣление, въ распорѣдителното засѣдание, на тридесетъ и първий януарий, хиллядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, въ слѣдующий съставъ: Предсѣдатель Порфирий X. Станатовъ, членове: Иванчо Пенчовичъ и Теодоръ С. Бурмовъ, при секретарьтъ Найдена Л. Бенева и въ присѣтствието на помощникъ прокурора Антония Т. Теохарова, по предложението на Предсѣдательтъ, разглѣда кассационната жалба

на М. Кейзе, сръщу пресъдата на Софийския окръженъ съдъ, отъ 8 мартъ 1880 год., № 197. Въ тази жалба между друго е казано: „Като подавамъ съгласно съ опредѣлението на Върховний Съдъ, отъ 11 октомврий 1880 г. отъ което получихъ преписъ на 16-й януарий 1881 г., повторно, същата Кассационна жалба противъ присъдата на Софийския окръженъ съдъ, отъ 8-й мартъ 1880 год. № 196—197, позволявамъ си преди всичко да забѣлѣжа на поч. Върховенъ Съдъ, че неговитѣ основания, за оправданието на председателтъ на Софийския окръженъ съдъ, по опропастванъето на първата ми кассационна жалба сж неосновани, което на да ли би се случило. ако бѣше обърналъ Върховний Съдъ по-сериозно внимание къмъ дѣлото, т. е. ако бѣше искалъ обяснение и отъ бившия членъ на Софийския окръж. съдъ, Г. Гешова, който безъ друго щѣше да каже същата истина, ако бѣше прочелъ по съ внимание производството по дѣлото отъ което щѣше да узнае съвѣмъ ясно партайното и не съдѣйско държание на председателтъ спрямо мене и ако най-сетнѣ земеше въ съображение всички станали до денъ на опредѣлението злоупотребления въ Соф. Окр. Съдъ, за които знамъ на вѣрно, че сж съобщени много оплаквания както на право така и чрезъ Министерството на Правосъдието въ Поч. Върховний Съдъ, като прибавя че това всичко ще се докаже единъ денъ фактически съ неборими доказателства.

„На подобенъ начинъ се несъхранява, Поч. Върховенъ Съдъ, авторитетътъ на съдилищата. Или председателтъ е кривъ или азъ лъжа, това трѣбваше и се изискваше отъ тебѣ да опредѣлишь, а не и той правъ и азъ правъ, тогазъ кой е кривъ?

„Това счетохъ за свой священь дългъ да искажа преди да изложя самата кассационна жалба, защото съмъ много убеденъ..“ Преди да се назначи денъ за слушане на това дѣло, председателтъ намѣри за необходимо да се разгледва тази жалба въ распорѣдителното засѣдание (64 чл. п. 2 отъ Съдопроизводството) за да се разрѣши въпросътъ да ли се допрощава подаване на кассационни жалби съ подобно съдържание, а главното какво може и трѣбва да съдържа кассационната жалба за да отговаря на назначението си.

Като изслуша заключението на помощ. прокурора, Върховний Кассационенъ Съдъ взе въ съображение: 1) Въ жалбата има думи и изражения неумѣстни и неприлични за достолѣнието на съдътъ въобще, а толкози повече за достолѣнието на Върховний Кассационенъ Съдъ, на когото опредѣленията и рѣшенията сж окончателни и не подлѣжатъ на оцѣнение нити отъ страната на съдящитѣ се, нити пакъ отъ страна на правителствени учреждения (13 ст. отъ учрежд. на Върх. Съдъ). 2) На съдящитѣ се, а толкова повече на подсѣдимия не се допрощава да прави укорителни забѣлѣжки на какъвто и да е съдъ; това право се дава само на по-горния съдъ, спрямо по-долния (119—126 чл. за Съдоустр.), 3) Въ жалбитѣ изобщо трѣбва да се излагатъ само обстоятелствата и даннитѣ по дѣлото, безъ да се придружаватъ тѣ съ неумѣстни неприлични и доказителни думи, защото такива думи нито съставляватъ сами по себѣ си основания на жалбитѣ, нити пакъ уягчаватъ изложениитѣ доводи, 4) Закона изискува, щото всичкитѣ лица, а толкози повече съдящитѣ се, да пазятъ правилата на благопристойность, редътъ и благоприличието и дава сръдства за да се отстранява неприличието и неблагопристойностьта (18 и 66—69 чл. отъ Съдоустр. и 722 ст. Вр. Съд. Прав.). 5) Спорѣдъ приетиятъ порядкъ кассационнитѣ жалби се четатъ отъ край до край въ съдебно засѣдание при слушание на дѣлото, но жалбата на Кейзе по съдържанието не може да се чете безъ да бждатъ нарушени посоченитѣ закони, които охраняватъ достолѣнието на съда. За да се възбуди углавно преслѣдване сръщу подсѣдимия Кейзе за изказаннитѣ му въ жалбата думи, Върховний Кассационенъ Съдъ не намира достаточное основание, като има предъ видъ, положението си спрямо съдилищата и като има предъ видъ, че жалбата, по всяка вѣроятность, не е написана отъ самиятъ касаторъ, часовникарь Кейзе, а отъ единъ адвокатъ, който, види се не е познатъ доста съ съдебнитѣ закони и приличия. — По втория въпросъ: 1) Върховний Кассац. Съдъ не разгледва дѣлата по същество, но наблюдава за точното изпълнение на законътъ, и еднаквото му приспособление отъ всичкитѣ му съдилища по Кнжяството (5 чл. отъ Съдоустр.); 2) Кассационни жалби сръщу присѣдитѣ могатъ да ставатъ тогава, когато има поводи за отмѣна на окончателнитѣ присѣди, посочени въ 17 ст. отъ учреждението на Върховний Съдъ и 137 чл. отъ углавното производ. за миров. съдии. Основающецъ се върху изложенитѣ обстоятелства и съображения, Върхов. Кассац. Съдъ признава: първо, кассационната жалба на Кейзе не може да се чете при слушане на дѣлото при настоящето и съдържание; и второ, кассационната жалба, трѣбва да съдържа: а) станалата окончателна присѣда, отъ която подсѣдимия остава неза-

доволенъ въ кратце (резолютивната часть), б) слѣдъ това да изложи поводитѣ за отмѣнение на присѣдата, т. е. да посочи, какви именно сж станали нарушения при производството на дѣлото и при рѣшенето, като покаже същевременно, какви закони отъ углавното Съдопроизводство и отъ наказателни закони сж нарушени или неправилно сж приложени, в) на края да покаже касатора какво иска иска ли отмѣнението на присѣдата изцѣло, или на опредѣлението върху примѣнението на закона, по който е опредѣлено наказанието му, или само на опредѣлението върху възнаграждението за повредитѣ и загубитѣ; д) Обстоятелства по същество на дѣлото нѣматъ си мѣсто въ кассационната жалба. Заради туй Върховний Кассационенъ Съдъ опредѣлява: 1) Станалото опредѣление въ преписъ заедно съ кассационната жалба да се съобщи на Кейзе като се задължи да напише друга кассационна жалба, въ която да се напише само: станалата присѣда, кассационнитѣ поводи и исканието. и 2) Същото опредѣление, за ръководство и свѣдѣние на касаторитѣ, да се опубликова съ напечатание въ „Държавний Вѣстникъ“.

На първообразното подписаха: Председателъ П. Х. Станатовъ, членове: Иванчо Пенчовичъ, Θ. Бурмовъ. Приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

София, 31 януарий 1881 г.

Председателъ: П. Х. Станатовъ.

Секретаръ: Н. Беневъ.

Търновский окръженъ съдъ.

РѢШЕНИЕ

№ 4.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДР I

БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ

На 24 януарий 1881 год. I-то отдѣление на Търновский окръженъ съдъ въ слѣдующий съставъ: Подпредседателъ Иванъ Кавруковъ, членове: Моско Добриновъ, Иванъ Молловъ и секретаря Василь Рашеевъ, разгледва гражданското дѣло № 894, на пълномощника на Филипа Обрѣшкова отъ г. Орѣховица — Х Иванъ Паскалевъ отъ г. Търново противъ Иванъ Боневъ отъ Горне-Орѣховица за искъ 54 наполеондори по записъ.

Представи се пълномощника Х. Иванъ Паскалевъ, а тѣжимий Иванъ Баевъ не се яви.

Сжда като взе предъ видъ, че истецъ за доказателство на искътъ си представи записъ съ дата 16-ий февруар. 1876 година, въ който се вижда, че отвѣтникътъ Иванъ Баевъ се задължава на истецъ 54 наполеондора и въ случай неисплащанье въ опредѣленный срокъ задължава се да му заплати и търговски лихви;

Като взе предъ видъ, че отвѣтникътъ ако и да е съ неизвѣстно мѣсто жителство но, че той е призованъ съ троекратна публикация чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и не се яви нито самъ лично, нито чрезъ повѣренникъ въ опредѣленото време за разгледване на дѣлото, безъ да е представилъ законни причини за това;

Като взе предъ видъ пълномощното съ дата 7 мартъ 1880 год. съ което Филипъ Обрѣшковъ опълномощи Х. Иванъ Паскалевъ за водѣние и свършване процеса му съ Иванъ Баевъ по това дѣло и събиране паритѣ му, то на осневане ст. ст. 117, 127 281 п. 1 и 167 отъ Вр. Съдеб. Правила.

Задочно рѣши:

Осжда Иванъ Баевъ отъ Горня-Орѣховица да заплати на пълномощникътъ Обрѣшковъ — Х. Иванъ Паскалевъ предвиденитѣ въ записътъ 54 наполеондора съ слѣдующата търговска лихва по 1 % на мѣсець споредъ чл. 1-й на постановленията за лихоимство отъ гражданскитѣ законникъ, отъ падежа, на срока въ записъ — 26-й октомврий 1876 г. до представението на иска — 13 мартъ 1880 г. съдебнитѣ разноси се възлагатъ на отвѣтникъ по ст. 972 отъ Вр. Съд. Правила.

Настоящето рѣшение е неокончателно и подлѣжи на обжалование въ Руссенский апел. съдъ въ два мѣсеченъ срокъ, отъ послѣдното троекратно публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“; то е издадено и прочетено въ окончателна форма на 28-й януарий 1881 г.

На първообразното подписаха, подпредседателъ Иванъ Кавруковъ, членове: Моско П. Добриновъ, Иванъ Молловъ и секретаря Василь Рашеевъ.

Еленский мировий съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 636.

Еленский мировий съдия съгласно съ ст. 114 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, призовава Иванъ Драгостиновъ Лѣсичковъ отъ м. Черешевъ-дѣлъ (Еленска околия) по настоящемъ живущъ въ г. Браила (Ромѣнско кралевство) да се представи въ същиятъ съдъ самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, слѣдъ четири месеци отъ послѣднийтъ пѣтъ на троекратно публикуване на тая призовка съгласно 2 алин. ст. 115 и 117 отъ Вр. Сжд. Правила, за да стовари на заявений срѣщу него искъ отъ Хаджи Михаилъ Н. Момчиловъ отъ г. Елена за деветъ стотинъ и десетъ (910) гроша.

Въ случай на не явяване съдията ще се съобрази съ 115 и 116 членове отъ сждопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсѣдни на мировитѣ сждии.

Елена, 13 мартъ 1881 г.

Мировий съдия: П. Н. Бакаловъ.

Секретарь: С. Карасимеоновъ.

2—(158)—3

Горно Орѣховский миров. съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1291.

Горно Орѣховский миров. съдъ на основание 114 ст. отъ Врѣм. Сждеб. Правила призовава жителътъ изъ с. Лѣсковецъ (Орѣховска околия) Тодоръ Атанасовъ, а по настоящемъ живущъ въ Романия, околия Яловница Слобозия с. Чукина, да се представи съгласно съ 2 пунктъ 115 ст. отъ същитѣ сждебни правила, самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно въ четири мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявений срѣщу него искъ отъ Дмитра П. Пърговъ изъ с. Лѣсковецъ повѣренникъ на Иванъ Д. Гюзелевъ изъ същото село за хиляда осемъ стотинъ и четиридесетъ (1840) гроша.

Въ случай на неявяване съдията ще се съобрази съ 115 и 119 чл. отъ сждопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсѣдни на мировитѣ сждии.

Горня Орѣховица, 7 мартъ 1881 г.

Мировий съдия: С. Станчевъ.

Секретарь: С. Симеоновъ.

2—(148)—3

ПРИЗОВКА

№ 1292

Горно Орѣховский мировий съдия на основание 114 ст. отъ Вр. Сжд. Пр. призовава изъ с. Драганово (Горн.-Орѣховска околия) Василь Илиевъ, а по настоящемъ живущъ въ Сомборъ (Австрия) да се представи съгласно съ 115 ст. 2 п. отъ същитѣ сждеб. правила самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявений срѣщу него искъ отъ Георгия Г. Бошняковъ изъ Горня Орѣховица повѣренникъ на Георги Хр. Папазовъ изъ с. Драганово за искъ шестдесетъ (60) минцове.

Въ случай на неявяване съдията ще се съобрази съ 115 и 116 членове отъ гражданското мирово сждопроизводство.

Горня Орѣховица, 7 мартъ 1881 г.

Мировий съдия: С. Станчевъ.

Секретарь: С. Симеоновъ,

3—(149)—3

Вратчанский окръженъ съдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 45.

Подписанный А. Н. Парушевъ, сждебний приставъ на Вратчанский окръженъ съдъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 136 издаденъ отъ същиятъ съдъ на 12 априлий 1879 год. и съгласно съ ст. 455 отъ Вр. Сжд. Правила, обявямъ че слѣдъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето ще се свърши чрезъ публично надаване продажбата на недвижимото имущество на Къню Дюлгерина жителъ отъ г. Вратца за дългътъ му 2570 двѣ хиляди петстотинъ и седемдесетъ гроша на Тачо Къновъ отъ гр. Вратца, а именно:

1) Едно лозе отъ 8¹/₂ дюлюма, оцѣнено за 800 гроша;

2) Единъ шумака отъ 6 дюлюма, оцѣнено за 100 гроша.

3) Една нива отъ 4 дюлюма, оцѣнена за 150 гроша, която е между съсъди: Цено Стояновъ, Мария Сандева, Андро Ценовъ и Петъръ Догарначията и се намиратъ въ Вратчанско окръжие.

4) Една къща съ една малка соба и една голѣма — четиритѣ зида сж отъ плетъ и мазани съ калъ, покрива ѝ отъ плочи и се намира въ Кетудова улица въ гр. Вратца, между съсъди: Младенъ Павловъ, Коста Пърповъ, Василь Стойненъ, Коста Бузовъ и пѣтъ, оцѣнена за 2500 гроша.

Тѣзи имущества не сж подъ залогъ.

Продажбата ще се захване отъ същитѣ цѣни и ще стане съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461, 463 и 465 отъ споменжитѣ Правила. Желаящитѣ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да се представятъ всѣкий день освѣнъ празнични — въ канцелярията на същиятъ съдъ, отъ 10 часа преди пладнѣ до 4 подиръ пладнѣ.

Вратца, 11 мартъ 1881 год.

Сждебний приставъ: А. Н. Парушевъ.

2—(146)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 45. (?)

Подписанный А. Н. Парушевъ, сждебний приставъ на Вратчанский окръженъ съдъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 25 издаденъ отъ бивший Берковский окр. съдъ на 15 януарий 1880 год. и съгласно съ ст. 455 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявямъ че слѣдъ 61 день отъ трикратното публикуване на настоящето, ще се свърше чрезъ публично надаване продажбата на недвижимото имущество на Ибраимъ бегъ Пашаджикъ отъ градъ Берковица за дългътъ му 25,225 гроша на Сюлейманъ Риза, Али и Абдулъ Баки Кадийский отъ г. Берковица, а именно:

Една воденица съ 4 камѣка, двата ѝ зида отъ камѣкъ, а двата отъ дѣски, покрива ѝ отъ керемиди и се намира въ средъ село Живоцки на рѣка Угостъ Берковский окръжъ.

Това имущество не е подъ залогъ.

Продажбата ще се захване отъ 20 хиляди гроша и ще стане съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461, 463 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила. Желаящитѣ да купятъ това имущество могатъ да се представятъ всѣкий день, освѣнъ празничитѣ, въ канцелярията ми на същиятъ съдъ отъ 10 часа преди пладнѣ, до 4 подиръ пладнѣ.

Вратца, 11 мартъ 1881 год.

Сждеб. пррставъ: А. Н. Парушевъ.

2—(147)—3

Руссенский окръженъ съдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ.**

№ 968.

Ахмедъ Юсменовъ, Руссенский жителъ 35 годишенъ жененъ, занятие гемеджия, растъ високъ, коса черна, мустаки умерени възъ жълтикави, очи винени, безъ брада и безъ особни бѣлези, облѣкло турско, като се не-

знае днешното му мѣстожителство, то се обявва всѣкому, който би узналъ неговото настояще мѣстопробивание, дълженъ е да обади това на най-близкитѣ полицейски началства, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ безъ отлагание въ Руссенский окръж. съдъ за долнейши производство, по обвинението му въ убийство на сожителя си Мустафа Дервишъ Алиевъ.

Руссе, 12 мартъ 1881 г.

Предсѣдатель: Мариновъ.

Секретарь: Г. Братовановъ.

2—(150)—3

Отъ Варненското окол. управление.**ОБЪЯВЛЕНИЕ.**

№ 559.

Долоподписанный Варненский околийский начальникъ Н. Ив. Мирски, на основание ст. 451, 452, 454 и 456 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, обявямъ че отъ деньтъ слѣдъ трикратното обнародване на това до 61 день ще се продава съ публично надаване недвижимото имущество на Варненский жителъ Агопъ Аведисовъ, състояще отъ едно праздно мѣсто до собствената му къща въ г. Варна П-й участокъ подъ № 906, 10 метри на дължина и 10 метри на ширина, между съсѣдитѣ Х. Юрдана, Даскалъ Стефана, Демирооглу и Джиджиборуна. — Това имущество не е заложено никому, и се продава по висканието на Варненската жителка Султани Атанасова, възъ основание на изпълнителний листъ № 3415 издаденъ отъ Варненский окръженъ съдъ, на 20-й септемврий 1880 г. за 83 бѣли меджидии, законнитѣ лихви и разноси до изпълнението.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнението на това имущество, което е 200 лева текущи, желаящитѣ да го купятъ могатъ да се явятъ въ канцелярията на Варненското околийско управление, гдѣто ще сж извършатъ формалноститѣ по продажбата.

Варна, 12 мартъ 1881.

Варненский околийский начальникъ:

Мирски.

2—(157)—3

Руссенский сждебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 84.

Подписанный сжд. приставъ при Рус. окр. съдъ на основание изпълнит. листъ, издаденъ отъ Свищов. окр. съдъ на 16 мартъ 1879 г. подъ № 258 и съгласно съ ст. ст. 452, 454, 455, 461, 465 и 467 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявямъ че отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящето до 61 день ще се продава съ надаване въ канцелярията ми при окр. съдъ въ Руссе недвижимото имущество на Свищовчанина Теодоръ А. Стайковъ и именно:

1) ⁷/₁₆ части отъ една къща въ Попъ Георгиевата частъ съградена отъ тухли състоящъ отъ една стая, сайвантъ и дворъ обграденъ съ камененъ зидъ, оцѣнени за 3500 гроша.

2) ⁷/₁₆ — отъ едно лозе на „Вехто Рахле“ състоящъ отъ ³/₄ дюлюма оцѣнено за 125 гроша и

3) ⁷/₁₆ части отъ единъ лѣсъ дюлюма на „Вехтото Рахле“ оцѣнена за 221 ³/₄ гроша. Тѣзи имущества неа се заложени и ще се продаватъ за удовлетворение дългътъ къмъ Христу Брѣчковъ изъ Свищовъ въ количество 3896 ³/₄ гроша. Желаящитѣ да купятъ тѣзи имущества могатъ да разгледватъ формалноститѣ всѣкой день отъ 9 часа сутринъ до 4 послѣ обѣдъ въ канцеляричта аи при окр. съдъ.

Руссе 3 мартъ 1881.

Сждебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

1—(129)—3

Шумнен. околийс. управление.**ЗАПРЪЩЕНИЕ**

№ 494.

На основание изпълнителният лист издаденъ отъ Шумнен. миров. съдия, на 21-й ноемврий 1880 г. подъ № 274, съ това се налага запрѣщение съгласно съ ст. 431 отъ Вр. Сждеб. Правила върху къщата на Самуила Несимова, находяща се въ Еврейската частъ подъ № 291 състояща отъ 9 стаи, съ 17 стъклани призорци; — Ширина 8 метра и 14 дължина; височени едната ѝ половина 3 метра и другата 5; покрита съ керемиди; темелтъ е камъченъ съ два двора, единиятъ безъ градина 36 метри дължина и 22 ширина, другия 13 метра дължина и 9 метра ширина, противъ 4488 гроша на Хараланъ Гергиевъ отъ г. Шуменъ.

Това имущество до снимание на настоящето запрѣщение съгласно съ ст. 432 § 1 не подлежи на отчуждение.

Шуменъ, 13 мартъ 1881 г.

Околийс. началникъ: Д. Стояновъ.

1—(162)—3

ЗАПРЪЩЕНИЕ

№ 561.

На основание изпълнителния лист издаденъ отъ Шумен. миров. съдия на 1-й мартъ т. г. подъ № 862, съ това се налага запрѣщение съгласно ст. 431 отъ Вр. Сждеб. Правила върху тритѣ бжчи вино около 130 ведра Шуинен. и 142 сланина принадлежащи на Георги Николовъ и находящи се въ домътъ на Иванъ Радушевъ, въ мѣстната Костова частъ подъ № 53 противъ 2810 гроша на Боне Бошковъ отъ г. Шуменъ.

Това имущество съгласно ст. 432 до снимание не подлежи на отчуждение.

Шуменъ, 19 мартъ 1881 год.

Околийс. началникъ: Д. Стояновъ.

Секретарь: Д. Т. Пановъ.

1—(175)—3

Видрарский мировий съдия,**ПРИЗОВКА**

№ 240.

Видрарский мировий съдия на основание ст. 114 и 115 отъ Врѣм. Сжд. Правила призовава турчинтъ Мехмедъ Али Ибраимовъ бивший жителъ отъ село Хубавене Орханыйский окръгъ, а сега живущи въ г. Драма, Солонский велеятъ, да се представи въ този съдъ, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ расстояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на обнародванието на тѣзи първа послѣдня призовка за да отговори на исктъ предявенъ върху му отъ Молла Мехмедъ жителъ отъ г. Орхане за 38 1/2 турски лири съ записъ; отъ и Павелъ Поповъ жителъ отъ село Видраре Орханыйский окръгъ за 1800 гроша по тефтеръ отъ турска лира 105 гр. Въ случай на неявяване, съдътъ ще постѣпи съгласно съ ст. 115 отъ сждо-произ. на гражд. дѣла за миров. съдии.

Видраре, 18-й мартъ 1881 год.

Мировий съдия: Хр. Сахаровъ.

Секретарь: С. В. Павловъ.

1—(164)—3

Руссенский сждеб. приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ**

№ 9.

На основание изпълнителный листъ подъ № 6784 издаденъ отъ Руссенский окр. съдъ на 29 октомврий 1880 год. и съгласно съ 431 ст. отъ Вр. Сжд. Правила върху имуществото на Братия Х. Петковичъ, находяща се въ гр. Руссе улица Николаевска и състояща отъ два дюгена подъ № 686 и 717, съ

това се налага запрѣщение за дългътъ имъ 87⁹²/₁₀₀ т. лири и сждебнитѣ разноси 55⁴/₀₀ франка къмъ Евстатие Г. Цонаковъ сждо изъ гр. Руссе. Горнето имущество до сниманьето на това запрѣщение неподлѣжи на отчуждаване съгласно съ ст. 432 отъ горнитѣ Правила.

Руссе, 11 мартъ 1881 год.

I. Сждебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

1—(151)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 10.

На основание изпълнителный листъ № 83 издаденъ отъ Рус. окр. съдъ на 10 януарий т. г. и съгласно съ 431 ст. отъ Врем. Сжд. Правила върху имуществото на Славчу Николовъ изъ Разградъ състояща отъ една къща въ сждий градъ ограничена отъ едната страна съ къщата на Василь Жековъ, отъ втората — съ къщата на Павли Ивановъ отъ третата на Дечо Абаджи и отъ послѣдната съ пѣтъ, съ това се налага запрѣщение за наложенната му глоба къмъ хазната 348¹⁰/₀₀ лева. Горнето имущество до сниманьето на настоящето запрѣщение неподлѣжи на отчуждение, съгласно съ ст. 432 отъ Вр. Сжд. Правила.

Руссе, 11 мартъ 1881 год.

I. Сждебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

1—(152)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 11.

На основание изпълнителный листъ № 85 издаденъ отъ Рус. окр. съдъ на 10 януарий 1881 год. и съгласно съ 431 ст. отъ Врем. Сжд. Правила върху имуществото на Сали Сюлеймановъ изъ с. Калово (Разградско окр.), което се намира въ околността на селото, състояща отъ една нива петъ дюлюма, между нивитѣ на Мустафа Ахмедовъ, Салимъ Хамзовъ и Салимъ и Ахмедъ Подайлиевъ, съ това се налага запрѣщение за наложенната му глоба къмъ хазната въ количество 412⁵/₀₀ лева. Горнето имущество до сниманьето на това запрѣщение неподлежи на отчуждение съгласно съ ст. 432 отъ Вр. Сжд. Правила.

Руссе, 11 мартъ 1881 год.

I. Сждебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

1—(153)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 12.

На основание изпълнителный листъ № 84, издаденъ отъ Рус. окр. съдъ на 10 януарий т. г. и съгласно съ 431 ст. отъ Врем. Сжд. Правила върху имуществото на Джафиръ и Бекташъ Татарина, находящо се въ Разградъ и състояща отъ една къща, ограничена съ къщитѣ на Дели Мустафа, Хасанъ Арабовъ и пѣтя, 2-ро едно лозе отъ 2 лехи въ околността на Разградъ, находяща се на тѣй нареченното мѣсто „Гаргаджикъ“, съ това се налага запрѣщение за наложенната му глоба въ полза на хазната 225⁷⁰/₀₀ лева. Горнето имущество до сниманьето на това запрѣщение не подлежи на отчуждение съгласно съ ст. 432 отъ Врем. Сждебни Правила.

Руссе, 11 мартъ 1881 год.

I. Сждебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

1—(154)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 15.

На основание изпълнителный листъ № 7368 издаденъ отъ Рус. окр. съдъ на 20 Декемврий 1880 г. и съгласно съ ст. 431 отъ Врем. Сжд. Правила върху имуществото на покойний Терзи Сюлейманъ Уста, находяща се въ Разградъ и окръжието и състояща 1-во

отъ половина къща въ Разградъ у махалата Ибрахимъ паша; 2-ро три ливади въ с. Совуджакъ отъ 10 дюлюма; 3-то четири ниви отъ 38 дюлюма на „Бжркжмъ Екинликъ и въ Аша-Екинликъ“; 4-то едно лозе отъ една лѣха въ Разгр. лозя и 5-то една градина при „Исарлѣжа“ отъ два дюлюма, съ това се налага запрѣщение за дългътъ му 150 т. л. и сждебнитѣ разноси на Саджкъ Геронъ изъ Разградъ. Това имущество до сниманьето на настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждение (ст. 432 отъ горнитѣ правила).

Руссе, 20 мартъ 1881 год.

I. Сждебенъ приставъ Н. Ненчевъ.

1—(185)—1

Софийско Градско общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

Софийското градско общинско управление има честь да объяви, че отдава на частни предприемачи прѣустрояваньето на Градскитѣ бани въ столицата, съ право на експлоатация за сумитѣ, които ще се израсходуватъ по него и които се предполагатъ да стигнатъ до 250,000 франка.

Банитѣ се намиратъ въ центра на града и сж минерални — лѣчебни.

Интересующитѣ се могатъ да видятъ условията всѣкой день отъ 10 до 25 сего марта, въ канцелярията на горнето управление.

София 4 мартъ 1881 г.

Кметъ: Даскаловъ.

Секретарь: Гр. Т. Гладиевъ.

5—(119)—5

ИЗВѢСТІЕ.

Военното Министерство има честь да извѣсти почитаемата публика, че на 1-й априлий т. г. въ зданието на Военното Министерство станаха търговетѣ за набавка конье, облѣкло и обуца за войската, за които бѣше обявено въ Държавенъ Вѣстникъ.

Набавката за материалитѣ за облѣкло и обуца се предаде на слѣдующитѣ набавачи: Сукна: Червено, малиново, бѣло, зелено на г. **Навотникъ** по 11 лева 37¹/₂ ст.

Жълто и синьо г. **Флусу** по 11 л. 16 ст. Сѣро сукно за шинели г-ну **Тимочко** по 6 лева 8 ст.

Сѣро-сиво г-ну **Навотникъ** по 9 л. 5 ст. Тѣмно-сине г. **Тимочко** по 11 лева.

Черно сукно г. **Тимочко** по 7 лева 99 ст. Материалъ за чизми г. **Тимочко** по 6 лева 99 стотинки.

Готови чизми г. **Рихарду** по 13 л. 85 ст.

А набавката на конетѣ никому не можа да се даде, защото нито едно заявление устно или писменно не бѣше доставено въ Министерството.

По приказание на Военный Министръ на 8 априлий т. г. 2 часа послѣ пладнѣ въ управлението на завѣдующий Военно Инженерната частъ ще станатъ търгове за доставяние 1500000 тухли. Желаящитѣ да се запознаятъ съ условията нека се потрудятъ въ горѣказаното управление. Търговетѣ постѣпватъ въ сила само по потвърдението на Г. Военный Министръ.

Отъ Соф. № 1 саперна рота.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

Командира на Софийск. № 1 саперна рота обявява, че белетътъ на уволнения въ запасъ ковача Арса Николовъ отъ 28 септ. 1881 год. за № 515 изгубенъ. За това издаденъ е новъ белетъ отъ 18 мартъ на тѣзи година за № 186, и за това прежниятъ билетъ (ако би да се намѣри въ нѣкого) да не сѣ сяита дѣйствителенъ.

Командиръ роты Капитанъ . . . . .

1—(165)—3